

Dušan Škubal v „Čertovinách“

Foto: Hana Havelková

Rozverný loutkářský příběh v režii Tomáše Volkmera návštěvníky pobaví

Čertoviny v Aréně k relaxaci

JIŘÍ GORDON

OSTRAVA. Rozverného loutkářského počínu se dopustil renomovaný výtvarník a scénograf Tomáš Volkmer.

V ostravské Komorní scéně Aréna „motivy čerchmantské v prostý příběh sestavil a v „ty-átru“ figurami dřevěnými vyobrazil“, jakož i scénu navrhl a celé to s fortelem zrežiroval. Za partnerské spolupráce Evy Kotkové (návrh kostýmů loutek a výtvarné řešení portálu divadla), Pavla Skorkovského

(výroba loutek a nábytku) a Pavla Helebranda (vtipná scénická muzika). Tak spatřily světo světa „ČERTOVINY“, hrami starých loutkářů inspirované jevištní rozvedení jednoduchého příběhu o praktických pekelníků a době miněné snaze opatřit si „čertovskou odvahu“.

Vše je adresováno – opět v duchu staré dobré tradice – malým i velkým a účinkující se o přízeň svého publika berou s velkou tvůrčí horlivostí a podmanivou vehemencí.

Na nějakou tu nepřesnost se nehledí. Hlavní je strhnout divákovu pozornost do pře-

kotného víru scénického dění a náležitě si vyhrát se všemi „špíci“ a vtipnými nápady. A tak je humorná nálada před scénou i za scénou a s nelíčenou spontánností se vytváří atmosféra rodinného divadla v tom nejvládnějším smyslu slova.

» **Humorná atmosféra nechybí na jevišti ani v zákulisí** «

Stylizovaná inzitivnost je při tom zcela záměrná a s mile recesním přídechem pak vytváří příjemný pocit nevšedně formovaného zážitku. Na tom

mají pak lví podíl tři protagonisté – Kateřina Havelková, Dušan Škubal a René Šmotek, kteří při přednesu svých partů varírují hlasové modulace s tvárnou nápaditostí, v atraktivní poloze slovní ekvilibristiky. Jejich bezelstný humor nachází v hledišti sympatickou odezvu, ať už představují Václava Vaška, Aničku Májovou, čertíka Ferdinanta Pistolku, Barnabáše Tupého, Belze Baba, Satanáše, Strika nebo „natúr krejřirovaného“ Mefistáfla – Lucifera.

Soubor ostravské Arény opět iniciativně přišel s něčím novým a patří mu za to dík.

V ostravské Komorní scéně Aréna při premiéře Čertovin oživne svět loutek

Rád se dotýká dětské duše

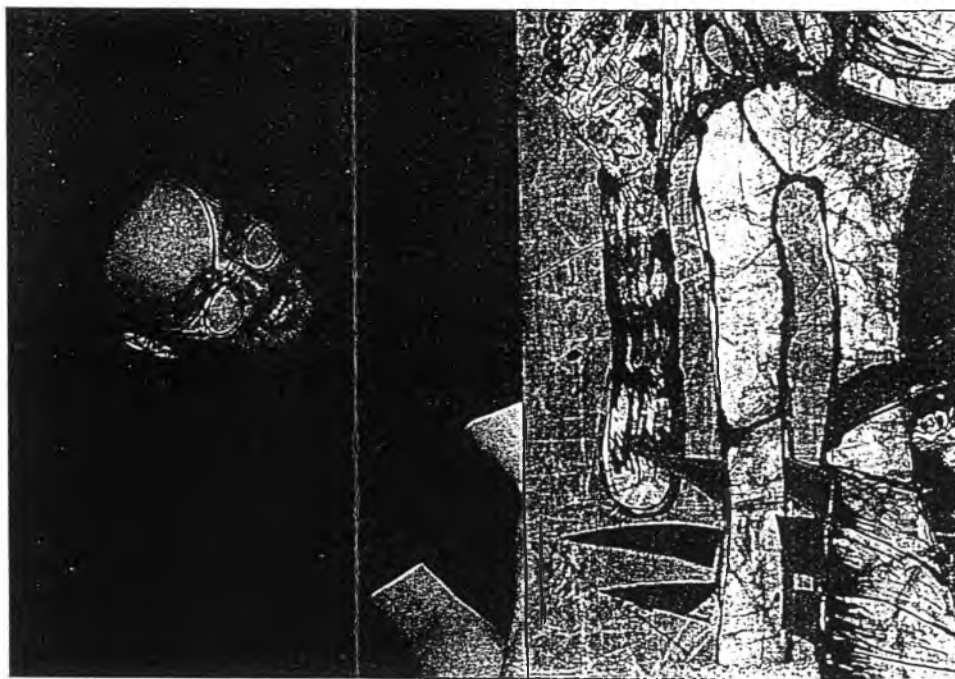
JAN HAVLENA

OSTRAVA. Na zítřejší dopoledne je v ostravské Komorní scéně Aréna připravena premiéra loutkového představení nazvaného Čertoviny aneb Motivy čerchmantské v prostý příběh sestavené a v tyátru figurami dřevěnými vyobrazené. Hru napsal a s hereckým souborem nastudoval Tomáš Volkmer, ostravský scénograf, který v minulosti velice často spolupracoval právě s Arénou. Navrhl například scény pro hry Průběžná O(s)trava krve, Klub sebevrahů, Dívka Holubice, Lear, Máj či před nedávnem vzniklé hry Hraní o velké lásce Radúze a Mahuleny.

Před premiérou Čertovin jsem si s režisérem Tomášem Volkmerem povídal o loutkovém divadle, dětském diváku či čertech hodných a darebných.

Čertoviny jsou vaším režijním debutem. Jak se ze scénografa stane režisér?

V podstatě se režisérem necítím. Přemýšlel jsem o tom, co je to být režisér a vždycky jsem si představil své kamarády, kteří jimi opravdu jsou. Petr Nosálek, pan Peška, Radek Lipus a mnozí jiní, to jsou pro mě režiséři a já si nedokážu představit, že jsem jedním z nich, že bych patřil mezi ně. Když spolupracuji jako scénograf s různými režiséry, rodí se ve mně určité nápady, sny či vize a ty chci nějak uplatnit. Divadelní prostor v Aréně se mi velice líbí. Pavel Cisovský, režisér a dramaturg tohoto divadla, měl nápad, že by se tady mohlo vytvořit „Rodinné loutkové divadélko“ a má touha a energie se sešla s tímto Pavlovým nápadem. Jsem člověkem, který nejraději tvo-

Tomáš Volkmer při jedné ze zkoušek před středěční premiérou.

Foto: Hana Havlenová

řít v samotě v soukromí a nyní sám sebe překvapuji tím, že jsem se do režirování pustil. Sám sebe kladu do situací, které znamenají rychle se rozhodnout, působit na lidi jako autorita a podobně. Strašlivě mě to obohacuje a spoluprací se zdejšími herci nabírám hodně energie.

Čertoviny jsou určeny především dětem. Jaké zkušenosti s nimi máte vy osobně?

S dětmi jako diváky mám mnoho konkrétních zkušeností. Práce, kterou jsem dělal a kterou dělám, je spjata především s divadlem pro děti. Je pro mě nesmírně krásné mít možnost dotknout se dětské duše, dotknout se člověka v jeho dětství.

Nechal jste se při svém re-

žijním debutu ovlivnit prací či režijním způsobem některého z režisérů, se kterým jste spolupracoval?

Nedá se říci, že bych se nechal ovlivnit. Spíše než nějakou koncepci nebo styl jsem spoluprací s nimi získal mnoho zkušeností, jak se režisér chová, na co všechno musí myslet atd. Určitě na mě měl velký vliv můj kamarád ze střední školy Petr Nikl, se kterým jsme pořádali různé besídky a loutková představení.

Jací jsou vaši čerti? Hodní, nebo zlí?

Hodní...! Ti zlí, to jsou ti, kteří začínají působit teď těsně před premiérou. Něco vybuchne, onemocní herec a podobně. V naší hře jsou čerti hodní, naopak ti darební čerti poletují kolem inscenace a házejí klaciky pod nohy. Petr

Nosálek, když nastane nějaká podobná situace, vždycky říká: „Dábel začíná pracovat“. To se mi líbí, protože to problém posouvá jako by někam jinam. Řekl jsem si, že by bylo krásné udělat představení o tom, jak se něco nedaří. Přemýšlel jsem o řadě skečů na téma, jak věci přestávají fungovat a za vším vždy vězí čert. Potom se to trochu převrátilo, Pavel Cisovský mi poradil, že by představení mělo mít příběh. Přemýšlel jsem o tom a úplně náhodou jsem v dětské knihovně objevil Wennigovu knížku Čertoviny se spoustou krátkých pohádek s čertovskou tematikou. To bylo pro mě znamení, že je vše na dobré cestě. Z knihy jsem vybral dvě nebo tři témata a příběh o Vašku Václavovi, který od malého čertíka získal odvahu, byl na světě.

Rodinné marionetové divadlo na scéně Arény

Další příležitost pro rodiče s dětmi

LADISLAV VRCHOVSKÝ

Ustrašený človíček se upíše d'áblu, aby získal „čertovskou odvahu“. Upíše se však čertíkovi peklu nevěrnému, lidským citem obdařenému, který aby splnil úkol a získal úpis, místo krví psaného podpisu spokojí se s brkem namočeným do jahodové marmelády. K dovršení všeho, sám peklu nevěrný, tuto „bezva lintu“ sám poradí ustrašené lidské dušičce.

Pekelníci samozřejmě na podvod okamžitě, přesto však pozdě přijdou, človíček už odvahu kouzlem získal. A nebojí se ničeho. Dokonce se nebojí ani o svoji milou. A to zase vadí jí. A natož, že jí je jedno, jestli si jí „čert vezme“.

Přesto vše dobře dopadne, jinak ani v pohádce nelze, a dokonce se zjistí, že obyčejná lidská odvaha posílená láskou je silněj-

ší než ta kouzelná „čertovská“. Prostinký scénář příběhu napsal pod názvem „Čertoviny“ Tomáš Volkmer Navrhli scénou a loutky. Kostýmy a portál (který lze postavit kdekoliv a hrát třeba na náměstí) vytvořila Eva Kotková, loutky a nábytek vyrobil Pavel Skorkovský, hudbu napsal Pavel Helebrand.

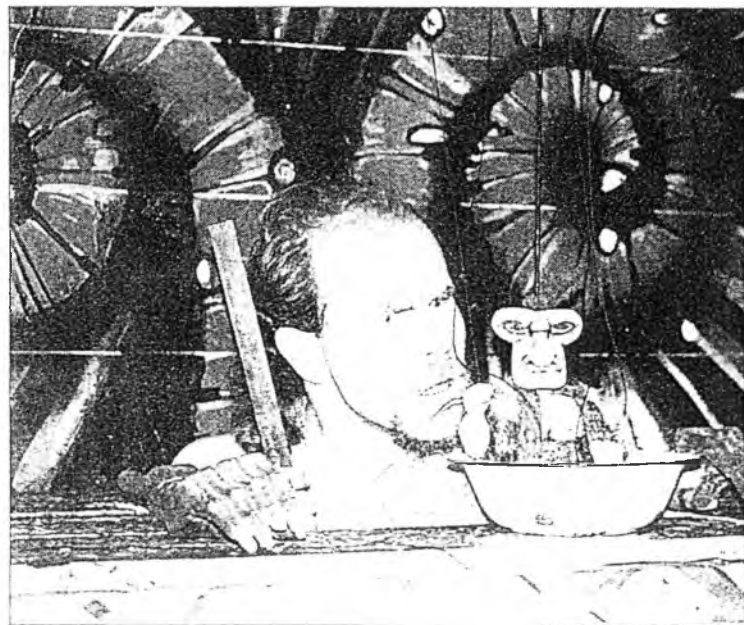
Představení je určeno dětskému divákovi, i dospělí si však přijdou na své. Jednotliví herci sice zatím neoplývají mistrovstvím při vedení loutek (z čehož by ovšem mohli udělat ctnost, lidská ruka sem tam zasahující do děje na jevišti s patričným slovním doprovodem je téměř vždy legračním osvěžením), na druhé straně jsou zde ovšem jejich hlasové interpretační možnosti - a ty jsou využity mírou vrchovatou.

Kateřina Havelková a její slovní kreaice při zivárnění Anny Májové, Barnabáše Tupého a Satanáše zasluhují absolutorium. O mnoho pozadu nezůstávají ani ostatní, René Šmotek v rolích Strika a Václava Vaška, Dušan Škubal v rolích čertíka Fedinan-

ta Pistolky, Belze Baba a obzvlášť při ztělesnění Mefistáfila-Lucifera.

Komorní scéna Aréna opět přichází s něčím novým, opět s lačnou kvalitou patričně, jak jsme již

uvykli, vysoko. Další pestrý kamínek byl vložen do mozaiky ostravské divadelní scény, také díky finančním příspěvkům OKD, a. s., a Ministerstva kultury ČR.

Dušan Škubal jako Mefistáfil - Lucifer při představení hry Tomáše Volkmera Čertoviny.
Foto: HANA HAVLENOVÁ